

[Socialministeren.]

Lovgivning, altsaa af Socialreformen. Den ærede Ordfører for de Konservative maa kunne forstaa, at naar man har anvendt mange Aar af sit Liv paa at skabe Orden paa et Omraade, selv om dette er meget stort og meget vanskeligt at tumle med, og saa denne Nyordning i Hovedsagen er naaet, saa har man i det mindste Krav paa at faa dokumenteret, hvad det er, der er galt, før man skulde skride til Arbejdet paa ny, men de Angreb, de Konservative hidtil har sat ind paa Socialreformen, er snart lige saa overfladiske og upaalidelige som Kommunisternes fra modsat Side. Det er næsten blevet saaledes, at Socialreformen skal have Skylden for alle Tidens Ulykker, og Angrebene lyser af Mangel paa Sagkundskab og virkelig Interesse for den sociale Lovgivning. Frækhed mangler der heller ikke. Hvad siger man f. Eks. til, at „Berlingske Tidende“ nu for nylig i Anledning af Folkeforsikringens endelige Ikrafttræden den 1. Oktober gaar hen og ynker de ulykkelige, som skal „tvinges“ til at betale 8 Kr. 50 Øre om Aaret for Adgang til Invalidrente og Aldersrente, men samtidig ganske fortier, at dette Beløb vilde være blevet mangedoblet, hvis den konservative Tvangsforsikring var blevet gennemført, og fortier, at jeg overhovedet aldrig har stillet noget Forslag om en Tvangsforsikring.

Jeg vil meget gerne diskutere Socialreformen, ogsaa dens Fejl og Mangler, de, som utvivlsomt klæber ved den som ved alt andet Menneskeværk, men saa skal det ogsaa være Socialreformen; saa skal det være Diskussion af saglig Karakter og med saglige Formaal og ikke Vælgermødediskussion af personlig Karakter, med personlige Uartigheder som dem, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen væltede sig ud i forleden. Og den første Betingelse for at optage en saadan Diskussion maa da være den, at man stiller sig paa det faktiske Grundlag, ikke paa et eller andet opdigtet. Socialreformen er et overmaade omfattende Lovkompleks; det rummer Snese af store Problemer: Forholdet mellem Forsikring og Forsørgelse, Forsikringsprincippernes nærmere Gennemførelse, det offentlige og de privates Bidrag, den offentlige Forsorgs Principper, Forholdet mellem det offentlige og den private Forsorger, Hjælpens Ydelse efter faste Takster eller efter Skøn og Afgrænsningen mellem disse Princippers Anvendelse, Forholdet mellem forsikringsmæssige Ydelser og almindelig offentlig Hjælp, endvidere de mange Trangsaaersagers for-

skelligartede Behandling, lige fra Børneforsorgen til Drankerhjem, hele Særforsorgen med dennes nye Tilrettelæggelse efter en helt ny, en helt anden Indstilling, nemlig med en forsigtig racehygiejnisk Baggrund, og endelig de mange store Problemer, der vedrører Forholdet mellem offentlig og privat Hjælp, Kontrollen, Ankesystemet, Forsørgelsesstedet, den faktiske og den retlige Opholdskommune, samt hele Administrations- og Refusionsordningen — en saadan Mængde af udviklede Problemer, en saadan Masse hinanden krydsende Hensyns Afvejelse, at det dog kun er Udtryk for den rene Uvidenhed eller Barnagtighed, naar man Gang paa Gang ins Blaue hinein raaber: Socialreform, uden at angive, hvad det egentlig er, man sigter til, hvis man da ved det.

Af samme Grund maa den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller forstaa, at et ganske i Almindelighed holdt Postulat om „en Revision af hele denne Lovgivning“, som det ærede Medlem udtrykker sig, lader Regeringen ganske kold, og hvis mine Kolleger vilde spørge mig om min Mening vedrørende Revisionskravet, vilde jeg svare, at ingen sagkyndig vilde kunne finde paa paa dette Tidspunkt at rejse Krav om Revision af en Lovgivning, hvis Virkninger overhovedet ikke *kan* bedømmes eller beregnes, samt at den, der rejser Revisionskravet, naturligvis selv maa paapege, hvad der er galt, og hvorfor det er galt, samt hvad han vil sætte i Stedet.

Men herom faar vi aldrig noget at vide. Vil Det konservative Folkeparti gøre et Forsøg paa at bringe sin egen Tvangsfolkeforsikringsordning paa Torvet igen? Vil man have Arbejdsløshedsforsikringen omkalfatret, den, som alle Partier har stemt for? Vil man have den gamle Forsørgelseskommune med Fødselsnoteringer og hele det dertil hørende Apparat, med Hjemsendelserne, tilbage igen, og er man saa naiv at tro, at dette vilde standse Tilflytningen til Byerne? Vil man have Administrationen splittet paa ny? Vil man have de lave Takster sat yderligere ned, ogsaa for Aldersrente- og Invalidere og for Enker? Vil man have de gamle Fattighjælps-Virkninger tilbage? Vil man have Hjelpekasserne oprettet paa ny o. s. v.? Hvad vil man? Jeg aner det ikke og har aldrig faaet det at vide. Ved man det overhovedet selv? Jeg tror det ikke. Nej, man vil blot spekulere i den Misfornøjelse, der altid er til Stede, naar noget nyt afløser noget gammelt, thi Dagen efter at det nye er traadt i Kraft, har man ganske glemt alle Klagerne over